

Burak Er

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.10.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Burak Er

Eserleri:

Benim Kararım!

Yağmurlarda ıslanmak
Soğuklarda üşümek
Tekinsiz yolda gitmek
Benim kararım

Hedefinin peşinde olmak
Gerekirse yalnız kalmak
Bir ömür böyle yaşamak
Benim kararım

Beni ateşlerin içine atmak
Kaderi zorla yaşatmak
Dünyayı cezaevi yapmak
Kimin kararı?

Düzene baş kaldırmak
Güzel hayaller kurmak
Demir zincirleri kırmak
Benim kararım

Burak Er

Beşik

İstanbul bir beşik gibi
Sallandıkça sallanıyor.
Yirmi yılda askere gidecekken,
Bir bebek gibi emekliyor.
Minyon bedene bürünmüş âdeta!
Yıllar geçtikçe eskisi gibi,
Yaşlanmayacak gibiymiş sanki.
Herkesin vardır bir sevdiği
Aşık olduğu, değer verdiği
Ey bunun için ceplere el atanlar,
Nerede insanların can güvenliği?

Burak Er

Bir Garip Ülke

Türkiye..
Umutların rüzgara karıştığı,
Zamanla her şeye alışıldığı,
Bir garip ülke Türkiye.

Birlik desen kırıntısı yok.
Herkes âdeta birer kanaat önderi!
Herkesin kibri Erciyes dağlarını,
Toros dağlarını,
Kaz dağlarını geçmiş,
Kaz dağlarını..

Vicdanları siyanürlenmiş insanların!
Göz önündekini bile inkâr eder olmuşlar!
Üç beş kelime ezberleyip yolunu bulmuşlar.
Hepsi de bu çarkın böyle döneceğine inanıyorlar.
Yavaş yavaş kara bulutlar kalkıyor
Altın kalpli Anadolulunun üzerinden.

10/9/19

Burak Er

Bizler Sıradan İnsanlarız (esaret)

Bizler sıradan insanlarız
Dert çekmek için varız
ömrümüz geçer yalnız
Bu mudur alın yazımız?

Hayat düşküne adaletsiz
Hor görülmemiz bariz
Şimdi elimde bir valiz
Bu mudur alın yazımız?

Burak Er

Burada Hasret Var... (esaret)

Rüyamda gördüm peri
Bana dönüp ne dese iyi?
Gerçekleştirecekmiş dileğimi,
Hem de her istediğimi.
Dedim yap bir zaman makinesi,
Duyulmasın dışarıdan sesi,
Görmek isterim özlediğim yeri.
Tamam dedi, sen tut nefesi.
Süzüldük rüzgârlı havadan...
Zaman makinesi o yıla vardı,
Gittiğimiz mevsim de bahardı.
Kalbimde duygularım taşı
Bugüne hevesim kaçtı
Anılar gözlerimde dumanlı
Sana sıradan gelen, bana şanlı.
Rüyada rüyada gibiydim,
Hiç bitmesin istedim.
Geldi peri dedi vakit geçti!
Bir şey diyemeden bitti!
Uyandım yine ıssız karanlığa.
Burada periler yok ki!
Burada acı var.
Burada hasret var...

Burak Er

Daha İyi Günlere

Bitmez sandığım bu çile
Bir gün biter belki de
Tozun dumanın içinden
Daha iyi günlere

Bıktım geçmişin tekerrüründen
Kurtulmaya razıyım dünden
Tek göz kapıdan sızan güneşten
Daha iyi günlere

Kendime kızsam, kızamıyorum
Bir çukura düştüm çıkamıyorum
Aptallığın bedelini ödüyorum
Bilemiyorum

Nereden bileceksin içimi
Ben mi yapmışım bu seçimi
Rahatsın diyen yesin kıcımlı
Geriliyorum

Yorgunum artık yorulmaktan
Tükendim artık susmaktan
Dertleri şiirlere kusmaktan
Bir gün, inanıyorum bir gün,
Daha iyi günlere

Burak Er

Denizin Ufkunda Güneş Batıyor (hatırladın Mı?)

Denizin ufkunda güneş batıyor
Sevgilim bu anı hatırladın mı?
Beraber yürürdük sabahlara dek
Sevgilim bu anı hatırladın mı?

Ne oldu sana, çabuk değiştin
Yıllarımızı bir kalemde sildin
Sen eskiden böyle değildin
Melekler gibiydin, hatırladın mı?

Şimdi geçiyorum aynı sahilden
Buluyorum kendimi seni özlerken
Bir simit daha aldım simitçiden
Onu da bölüşürdük, hatırladın mı?

Ne oldu sana, çabuk değiştin
Yıllarımızı bir kalemde sildin
Sen eskiden böyle değildin
Melekler gibiydin, hatırladın mı?

Burak Er

Dolaşıyor

Dolaşıyor son model arabasıyla havalı
Pervane etrafında basit sarışınlar.
Azrail'in var olmasıdır gelecek kaygısı.
Bir elinde telefon, diğesinde sigara
Bilmez dertlerin ne olduğunu
Sorsan kederdendir kalbindeki yara
Elindekilerin kıymetini bilmez
Çıkıp "hayat vurdu tekmeyi" diyor.

Dolaşıyor puslu ve ıssız karanlık sokaklarda
Tek dostu kavga ettiği içindeki sesi.
Yarına çıkmama korkusudur kaygısı.
Bir elinde küflü ekmek, diğesinde şeker,
Kaybetmiş anasını trafik kazasında,
Bulmuş pederi kumar batağında,
Yine de inanıyor geleceğine güneşli günlerin
Dalıyor uzaklara yaşlı gözleri
Bakıyor plastik şişe bağlanmış terliğine
Ve "buna da şükür" diyor..

Burak Er

Hatıra Defteri -1

Ben alkol kullanmam anılar sarhoş eder.
Mazinin geçtiği sokakta tek başına,
Dümdüz asfalt, hava kararıyor, gri.
İşte tam o an olurum derbeder.

Yürümeye devam ediyorum salınarak.
Gözümde doğuyor yaşadıklarım,
Konuştuklarım, gördüklerim bile.
Hepsi, hepsi aklımda uçuşuyor.

Daha da yaklaşıyorum koptuğum yere.
Tam da en sevdiğim hava ve orası.
Geldikçe kokuları bile anımsıyorum.
Ne Paris, ne Roma, aidiyetim burası.

Yavaş yavaş görünüyor,
Mutlu muyum üzgün müyüm?
İkisi de olabilirim,
Belki hiçbirisi de değilim.
Ben alkol kullanmam anılar sarhoş eder.

Nihayet geldim oraya..
Kalbim son hızla çarpıyor...
Tüm duyularım bugüne kapanmış sanki.
Geçmiş anıyorum acı acı
Gözlerimden anı akıyor
Ben alkol kullanmam anılar sarhoş eder.
Öyle bir sineye çekilmiş ki bugün,
Geçmiş öyle esir almış ki,
Sanki herkes garipçe bana bakıyor.
Tüm herşeyimle son defaymış gibi,
Son defaymış gibi bakıyorum.
O havayı ilk gün aşkıyla soluyorum.

Ve oradan geçiyorum sessizce...
İşte, işte, işte bana koyan da bu
Sessizlikte hapsoluyorum...

26/8/19

Burak Er

Karaca Ahmet

Ŗu bedenim yürüyen Karacaahmet
Dklyor umutlarım demet demet
PeŖimi bırakmaz kahr-ı nedâmet
Görmedim hię felekten hürmet

Saramıyor yaraları artık bu beden
Ŗen hakkını helal et Ŗimdiden
zlmem, giderse gitsin benden
Gidiyorum, gneŖli günler görmeden

Her an peŖimi bırakmayan hayalet
Bir gün çekip gitmeme delalet
Doęmadan kesilmişse bu bilet
BoŖuna yaŖıyor bu koca iskelet

Burak Er

Mehmet

Topraklar bize vatandır
Ruhumuzda tarih yatandır
Vurduđu leş olan Mehmet
Düşmana korku katandır

Arkasında koca Türk milleti
Kovuyor kırk yıllık illeti
Vuruyor açık yaraya jileti
Mehmet kurtarıyor bizi

Önünde kaçan fistanlı
Mehmet bugün efkârlı
Bin yıldır bu toprakta
Mehmetsiz gözler yaşlı

Burak Er

Nereden Bilecektim? (esaret)

Yaktığım ateşten yanağımı,
Eskiği mumla arayacağımı,
Bir daha yaşayamayacağımı,
Nereden bilecektim?

Kader desen kader değil
Kendim ettim kendim buldum!
Toz pembe geçen günlerden,
Kendimi arafta buldum...

Burak Er

Ölüm Beni Korkutmuyor

Neler yaşıyıp da gördüm
Yaşarken dirildim, öldüm
Ben dersimi çoktan aldım
Ölüm beni korkutmuyor.

Dünyaya geldim çekmeye
Çilem hiç dolmak bilmiyor.
Hasret kalmışım gülmeye
Ölüm beni korkutmuyor.

Bulamadım derde çözüm
Yok mezara girecek yüzüm
Yaşamak da ayrı zulüm
Ölüm beni korkutmuyor.

Garip gözlerle dönüp bakıp
Küçümsemen hiç bitmiyor.
Bana yakışan hayat değil
Ölüm beni korkutmuyor...

21/8/19

Burak Er

Sabret (esaret)

Ara sıra çekiyor yürek hasret
Zamanında bilemedim kıymet
Pişmanım desem de gelmezsin
Sen dayan yüreğim, sabret!

Burak Er

Vize

Ŗu hayat direksiyonunu,
yıllardır çeviriyorum.
Bezdi gözlerim artık,
ezberledim yolları.
Daha gelmiyor içimden
Hevesle yaşamak.
Saniyeler akıp gittikçe,
Bitse de gitsem diyorum.
Bitse de gitsem..

Hayat eski model araba,
ben de bahtsız bir Ŗöför.
sen de isteyip de alamadığım,
ulaşılmaz bir vize.
Yollar açık gibi görünse de,
Geçmiyor sınır kapılarım.
Bir gün gelir gelirim belki.
Kader güler mi ki bize?
Ah bir bilsem...

Burak Er